

be. „Benne minden a tiétek,... a világ, az élet, a halál, a jelenvalók, az eljövendők; minden a tiétek. Ti azonban Krisztuséi vagytok, Krisztus pedig Istené” (1Kor 3,21-23). És ha magamévá teszem ezt az új életet, magamévá ezt az Isten országa utáni éhséget és szomjúságot, annak bizonyosságát, hogy Krisztus az Élet, akkor halálom az Életben való részesedés aktusává lesz. Mert sem az élet, sem a halál nem képes elválasztani bennünket Krisztus szeretetétől. Hogy ez a beteljesülés mikor és hogyan érkezik majd el, azt nem tudom. Nem tudom, mikor teljeseznek be mindenek Krisztusban. Semmit sem tudok a „mikorokról” és a „hogyanokról”. De tudom, hogy Krisztusban elkezdődött a nagy Átmenet, a világ Pászkája, s hogy az „eljövendő világ” fénysugara a Szentlélek örömeiben és békéjében már elért hozzánk, mert *feltámadt Krisztus és az Élet uralkodik*.

Végül pedig tudom, hogy ez az a hit, és ez az a bizonyosság, amely örömteli jelenlétével betölti Szent Pál szavait, melyeket mindig akkor olvasunk, amikor egy testvér „átmenetét”, Krisztusban való elalvását ünnepeljük:

„A parancsszóra, a főangyal szólítására, Isten harsonájának zengésére az Úr maga száll le a mennyből. Először a Krisztusban elhunytak támadnak föl, azután mi, akik életben maradtunk. A felhőkön velük együtt elragadtatunk a magasba Krisztus elé, és így örökké az Úrral leszünk” (1Tesz 4,16-17).

Buji Ferenc fordítása

TŰZ TAMÁS

Változat egy régi fülszövegre

*zörög a papír vége a varázslatnak
pedig kezdetben volt az ige de nem
lett testté szín és zene vált csak
belőle casus belli teljes csőd
nekropolisz felsorolhatatlan könnyek
nesze csak a szem maradt a régi
a teremtmény fájdalma az ajtó alatt
bemerészkedő fény jó erős kávé
kellene Athéné Tritogeneia főztje
fecskéfészek-leves cápauszony ha
már jéghegy úszik a benső égbolton
sirály a szélben csillag a sűrűsödő
időben Gilgamesz a Vízözön-király
csak az ürügyre vár hogy nevetségessé
tegyen csak a szem maradt a régi
a szárny négy világtáj viharai
száll harcba*